

दक्षिणामूर्त्यष्टकम्
ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்யஷ்டகம்

(1)

विष्टं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजान्तर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया बहिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्भ्यं
तस्मै श्री गुरुमूर्त्ये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्त्ये ॥

விச்வம் தர்பண த்ருச்யமான நகர்துல்யம் நிஜாந்தர்கதம்
பச்யந்நாத்மனி மாயயா பஹிரிவோத்பூதம் யதா
நித்ரயா!
ய:ஸாக்ஷாத்குருதே ப்ரபோதஸமயே ஸ்வாத்மான-
மேவாத்வயம்
தஸ்மைஸ்ரீகுருமூர்தயே.நம இதம் ஸ்ரீதக்ஷிணா
மூர்த்யே!!

கண்ணாடியில் காணும் ஊர்போல் தன்னிடம்
உலகத்தைக் காண்கிறார். அது, மாயையினால், வெளியே
காண்பதுபோல் ஸ்வப்னதசையிலும் காண்பதாகும்.
உண்மையை - ஜ்ஞானம் வந்தபோழ்ந்து - விழித்துக் கொண்ட
போழ்து - தனதாத்மாவை அது ஒன்றையே காண்கிறார்.
அப்படிப்பட்ட குருவான தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இதோ
நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(2)

बीजस्यान्तरिवाङ्कुरो जगदिदं प्राङ्निर्विकल्पं पुन-
र्मायाकल्पितदेशकालकलनावैचित्र्यचित्रीकृतम् ।
मायावीव विजृम्भयत्यपि महायोगीव यः स्वेच्छया
तस्मै श्रीगुरुमूर्त्ये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्त्ये ॥

பீஜஸ்யாந்த ரிவாங்குரோ ஜகதிதம் ப்ராங்நிர்விகல்பம்
 புன:
 மாயாகல்பிததேசகால கலனாவைசித்ரய
 சித்ரீக்ருதம்!
 மாயாவீவ விஜ்ஞும்பயத்யபி மஹாயோகீவ ய:
 ஸ்வேச்சயா
 தஸ்மை ஸ்ரீகுருமூர்தயே நம இதம்
 ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்தயே!!

இந்த உலகு தோன்றுவதற்குமுன், விதைக்குள்ளிருக்கும் முளை போல் எவ்வித பாகுபாடும் இல்லாதிருந்தது. பின் மாயையினால் தோற்றுவித்த பல தேசம், காலம் ஆகியவற்றின் வெவ்வேறுதன்மையால் வேறு பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. அப்படியான உலகத்தோற்றத்தை ஒரு மாயாஜால மறித்தவனோ, அல்லது மஹாயோகியோ போல தனது விருப்பப்படி பலபடியாக விஸ்தரிக்கும் திறமைகொண்ட ஸ்ரீகுருவான தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இதோ நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(3)

यस्यैव स्फुरणं सदात्मकमसत्कल्पार्थं भासते
 साक्षात्त्वमसीति वेदवचसा यो बोधयत्याश्रितान् ।
 यत्साक्षात्करणाद्भवेन्न पुनरावृत्तिर्भवाम्भोनिधौ
 तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

யஸ்யைவஸ்புரணம் ஸ்தாத்மகமஸத்கல்பார்த்தகம்
 பாஸதே
 ஸாக்ஷாத் தத்வமஸீதி வேதவசஸா யோ
 போதயத்யாஸ்ரீதான்!
 யத்ஸாக்ஷாத்கரணாத்பவேத் ந புனராவ்ருத்திர்
 பவாம் போநிதௌ
 தஸ்மைஸ்ரீகுருமூர்தயே நம இதம்
 ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்தயே!!

எதன் (ஆத்மாவின்) வெளிப்பாடு உண்மையில் இருப்பதாயினும், இல்லாதவஸ்து போல் மிளர்கிறதோ, 'தத்வமஸி' என்ற வேதவாக்யத்தால் தனது ப்ரியசிஷ்யர்களுக்குத்தானே எவ்றொருவர் அறிவுறுத்துகிறரோ. எந்த ஒன்றைத் தெளிவாக நேரே கண்டுவிட்டால் ஸம்ஸாரக்கடலில் மறுபிறவி நேராதோ அந்த ஸ்ரீகுருவான தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இதோ நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(4)

नानाच्छिद्यदोदरस्थितमहादीपप्रभाभासुरं
ज्ञानं यस्य तु चक्षुरादिकरणद्वारा बहिःस्पन्दते ।
जानामीति तमेव भान्तमनुभात्येतत्समस्तं जग -
त्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

நாநாச்சித்ரகடோதர ஸ்தித மஹாதீபப்ரபா பாஸ்வரம்
ஜ்ஞானம்யஸ்ய து சக்ஷுராதிகரணத்வாரா பஹி:
ஸ்பந்ததே!
ஜானாமீதி தமேவபாந்த மனுபாதி - ஏதத்ஸமஸ்தம்ஜகத்
தஸ்மை ஸ்ரீகுருமூர்தயே நம இதம்
ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்தயே!!

பலத்வாரங்களுள்ள குடத்தினுள் தீபத்தின் ஒளி எப்படி அந்த துவாரங்கள் வழியாக வெளியே தெரியுமோ அவ்வாறு ஆத்மாவின் (உள்ளொளியின்) வெளிப்பாடு கண், காது ஆகிய புறக்கரணங்கள் வழியாக வெளியே தெரிகிறது. மேலும், எல்லா மறியும் அவ்வாத்மா ஒளிர்வதைத் தொடர்ந்து இந்த உலகம் முழுதும் ஒளிர் பெறுகிறது. அப்படிப்பட்ட குருவான தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இதோ நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(5)

देहं प्राणमपीन्द्रियाण्यपि चलां बुद्धिं च शून्यं विदुः
स्त्रीबालान्धजडोपमास्त्वहमिति भान्ता भृशं वादिनः ।
मायाशक्तिविलासकल्पितमहाव्यामोहसंहारिणे
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

தேஹம்ப்ராண மபீந்த்ரியாண்யபி சலாம் புத்திம் ச
 சூன்யம் விது:
 ஸ்தரீபாலாந்த ஜடோபமாஸ்த்வஹ
 மிதிப்ராந்தாப்ருசம் வாதின:!
 மாயாசக்தி விலாஸ கல்பிதமஹாவ்யா
 மோஹஸம்ஹாரிணே
 தஸ்மை ஸ்ரீகுருமூர்தயே நம இதம்
 ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்தயே!!

'அஹம்பத' வாச்யமான ஆத்மா எது? ப்ரமித்துப்போய்
 ஏதோதோ பேசுவர் ஸ்த்ரீரிகள், சிறுவர்கள், குருடர், ஜடர்கள்
 போன்றவர், உடல், அல்லது பிராணன், அல்லது இந்த்ரியங்கள்
 அல்லது உறுதியில்லாத புத்திதான் அஹம்பதவாச்யம் எனக்
 கூறுவர். இவ்வாறான மாயா சக்தி வலிமையால்
 தோற்றுவிக்கப்பட்ட பெரும் மயக்கத்தைப் போக்குபவரான குரு
 தக்ஷிணாமூர்திக்கு நமஸ்காரம்.

(6)

राहुस्तदिवाकरेन्दुसदृशो मायासमाच्छादना-
 त्सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।
 प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते
 तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

ராகுக்ரஸ்ததிவாகரேந்துஸத்ருசோ மாயாஸ மாச்சாத
 நாத்
 ஸன்மாத்ர: கரணோபஸம்ஹரணதோ
 போஸூத்ஸுஷுப்த: புமான்!
 ப்ராகஸ்வாப்ஸமிதி ப்ரபோதஸமயே ய:
 ப்ரத்யபிஜ்ஞாயதே
 தஸ்மை ஸ்ரீகுருமூர்தயே நம இதம்
 ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்தயே!!

மாயை மூடியதால், ராஹுமறைத்த சூர்யன், சந்திரனைப் போன்று (கண்களுக்குப் புலப்படாமல்) இருக்கிறார் என்று மட்டும் குறிக்கப்படுவர். ஜ்ஞான, கர்மேந்த்ரியங்கள் ஒடுங்கியதால் நன்கு ஸ்வாபம் கொண்டவராய், ப்ரபோத (ஜ்ஞானம் உண்டாகியபின்) ஸமயத்தில் முன்பு நன்கு உறங்கினேன், என்று நினைவுறத்தகுந்தவர், அந்த குரு தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இதோ நமஸ்காரம்.

(7)

बाल्यादिष्वपि जाग्रदादिषु तथा सर्वास्वस्थास्वपि
व्यावृत्तास्वनुवर्तमानमहमित्यन्तः स्फुरन्तं सदा ।
स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

பால்பாதிஷ்வபி ஜாக்ரதாதிஷு ததா
ஸர்வாஸ்வஸ்தாஸ்வபி
வ்யாவ்ருத்தாஸ்வனு வர்த்தமான மஹமித்யந்த:
ஸ்புரந்தம் ஸ்தா!
ஸ்வாத்மானம் ப்ரகடிகரோதி பஜதாம் யோ முத்ரயா
பத்ரயா
தஸ்மை ஸ்ரீகுருமூர்தயே நம இதம்
ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்தயே!!

இளமை முதலிய நிலைகளிலும், ஜாக்ரத், ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி முதலிய நிலைகளிலும் கூட - திரும்பத்திரும்ப வருபவை அவை - தொடர்ந்து வருகின்ற 'அஹம்' பதவாச்யமாய் அந்த: கரணத்தில் ஒளிரும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை சீரிய சின்முத்ரையால் பக்தர்களுக்கு தெளிவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும் குருதக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இதோ நமஸ்காரம்.

(8)

विष्टं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसंबन्धतः
शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः ।
स्वप्ने जाग्रति वा य एष पुरुषो मायापरिभ्रामित -
स्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

விச்வம் பச்யதி கார்யகாரணதயாஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தத:
 சிஷ்யாசார்யதயா ததைவ பித்ரு
 புத்ராத்யாத்மனா பேதத:
 ஸ்வப்னே ஜக்ரதி வா யஏஷ்புருஷோ மாயாபரிப்ராமித:
 தஸ்மை ஸ்ரீகுருமூர்தயே நம இதம்
 ஸ்ரீதஷிணாமூர்தயே॥

மாயையின் காரணமாக ப்ரமிப்பு அடையச் செய்யப்பட்டபுருஷன், இந்தஉலகினை கார்ய-காரணஸம்பந்தம் உள்ளதுபோலவும், ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தம் உடையது போலவும் அல்லது சிஷ்ய ஆசார்யசம்பந்தம் உள்ளது போலவும், அல்லது பிதா-புத்ரஸம்பந்தம் உள்ளதாகவும் காண்கிறான். இவ்வாறு ஸ்வப்ன-ஜாக்ரத் அவஸ்தைகளில் நிகழ்ந்தவண்ணம் உள்ளது. அந்ததஷிணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

(9)

भूरम्भांस्यनलोऽनिलोऽम्बरमहर्नाथो हिमांशुः पुमा -
 नित्याभाति चराचरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।
 नान्यत्किञ्चन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्धिभो -
 स्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

பூரம்பாம்ஸ்ய நலோஸ்நிலோஸம்பரமஹர் நாதோ
 ஹிமாம்சு: புமான்
 இத்யா பாதி சராசராத்த்மகமிதம் யஸ்யைவ
 மூர்த்யஷ்டகம்
 நான்யத்கிஞ்சன வித்யதே விம்ருசதாம் யஸ்மாத்
 பரஸ்மாத்விபோ:
 தஸ்மை ஸ்ரீ குருமூர்தயே நம இதம்
 ஸ்ரீதஷிணாமூர்தயே॥

பூமி, தண்ணீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், சூர்யன், சந்திரன், புருஷன் என்றபடி கரமாயும் அசரமாயும் உள்ள உலகம் எந்தபிரம்மத்தின் எட்டுவிதமூர்த்திகளாக உள்ளனவோ, எந்த ஒருபரமாமஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும் வேறு ஒன்றுமே இல்லையோ அப்படிப்பட்ட குருமூர்த்தியாகிய தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

(10-11)

सर्वात्मत्वमिदं स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिस्तवे ।

तेनास्य श्रवणात्तदर्थमननाद्धयानाञ्च संकीर्तनात् ॥

सर्वात्मत्वमहाविभूतिसहितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः ।

सि द्येत्तत्पुनरब्धा परिणतं चैश्वर्यमव्याहृतम् ॥

ஸர்வாத்மத்வமிதம் ஸ்புடிக்ருதமிதம் யஸ்மாதமுஷ்மின்
ஸ்தவே
தேநாஸ்ப சரவணாத் தார்த்தமனனாத் தயானாத்
ச ஸங்கீர்தனாத்

ஸர்வாத்மத்வ மஹாவிபூதி ஸஹிதம் ஸ்யாத்
ஈச்வரத்வம் ஸ்வதஃ
ஸித்யேத் தத்புநஷ்டதா பரிணதம் சைச்வர்ய
மவ்யாஹுதம்॥

பரம் பொருள் எல்லாமாய் இருக்கும் என்ற நிலை இந்தஸ்தோத்ரத்தில் தெளிவாக்கப்பட்டது. ஆகவே இந்தஸ்தோத்ரத்தை கேட்டும், அதன் அந்தத்தத்தை சிந்தித்தும், த்யானம் செய்தும், வாய்விட்டு சொல்லியும் வந்தால், எல்லாமாய்த்திகமும் பெரும் பாக்கியம் பெறுவதன்னியில் ஈச்வரத் தன்மையும் அடையலாம் முக்யமாக, எட்டுவிதமூர்த்தியாகப் பரிணமித்த ஈச்வரத் தன்மையும் குறைவிலாது கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்த்யஷ்டகம் முற்றிற்று